

† CASIAN
ARHIEPISCOPUL DUNĂRII DE JOS

**ÎNVIEREA DOMNULUI,
BUCURIA COMUNIUNII**

**PASTORALĂ
LA ÎNVIEREA DOMNULUI**

GALAȚI, 2021

† CASIAN
*din darul lui Dumnezeu,
Arhiepiscopul Dunării de Jos*

*Preacuvioșilor și preacucernicilor slujitori
și dreptmăritorilor creștini din Eparhia noastră,
har, milă, pace, bucurie sfântă și sănătate deplină,
cu prilejul Sfințelor Sărbători ale Învierii Domnului,
iar de la smerenia Noastră arhierescă binecuvântare.*

*Hristos a înviat!
Adevărat a înviat!*

*„Nu vă temeți“
„Bucurați-vă“!¹*

Iubiți frați și surori în Domnul,

Cu emoție sfântă, asemenea fiecăruia dintre cei ce ne-am întrunit, vă rog să înălțăm tainic o rugăciune, pe „altarul“ inimilor noastre, sensibilizați de bucuria prezenței față către față, atât cu Domnul Iisus Hristos înviat din morți, cât și unii cu alții, în sfințitoarea comuniune pascală.

Deși prezența noastră în fața sfințelor biserici se petrece la miezul nopții, spiritual și lăuntric, sufletește, căutăm, în întunericul fizic, Lumina cea neînserată, „pe Soarele cel mai înainte de Soare, care a apus oarecând în mormânt, întâmpinându-L către dimineață, căutându-L ca pe o zi!“².

1. Matei XXVIII, 9-10.

2. Icosul pascal.

Da, spiritual și efectiv am primit, prin lumina Învierii Domnului, permisiunea de intrare, tainic și duhovnicește, în ziua Învierii. Această trecere de la întunericul nopții către lumina zilei se numește *Paști*, adică pășire, cu darul, cu puterea, cu harul și cu lumina Mântuitorului înviat din morți, „cu moartea pe moarte călcând“, către viața cea fără de durere, de întristare și fără de suspin. Așadar, Învierea Domnului nu este doar o sărbătoare, cea mai mare între sărbători, ci este biruința morții care îi ținea în legăturile ei pe toți cei din Adam: „Precum printr-un om a intrat păcatul în lume, și prin păcat moartea, așa și moartea a trecut la toți oamenii, pentru că toți au păcătuțit în el (...). Căci precum prin neascultarea unui om s-au făcut păcătoși cei mulți, tot așa prin ascultarea Unuia (Iisus Hristos, s.n.) se vor face drepti cei mulți“³.

Domnul Hristos înviat din morți este „învierea și viața și odihna tuturor celor adormiți“, așezați în morminte, în așteptarea chemării la Învierea cea de obște.

În învierea comuniunii efective, slujitori și credincioși de Sfintele Paști gustăm din darul cel mai așteptat dorit pregătit cu mare grijă în starea de suferință generalizată în pandemie. Care este acest dar? Este chiar mesajul Învierii! Este bucurie plenară oferită de Domnul Însuși femeilor purtătoare de aromate la mormânt, dis-de-diminează, stăpânite de teama de mormânt și de moarte. Dar, după ce au primit vestea Învierii de la un înger, „când mergeau ele să vestească ucenicilor, iată Iisus le-a întâmpinat, zicând: Bucurați-vă“⁴ Forța spirituală a mesajului nu se poate traduce în fapt doar prin pronunțarea cuvântului. E mult mai mult și mai profund darul decât pronunțarea cuvân-

3. Romani V, 12, 19.

4. Matei XXVIII, 9.

tului „bucurie“. Este o stare și o trăire anume! Este tot ceea ce ne lipsește, mai ales când ne aflăm în „ghearele“ fricii. Frica de moarte nu poate fi asemănată cu nicio altă suferință din lumea noastră, în condiția vieții trecătoare. În această atitudine a Domnului, prin prezența Sa reală cu Trupul înviat, biruitor al morții, ne oferă harul vieții veșnice, ca pe cea mai mare bucurie. În limba originală a Noului Testament, cuvântul „bucurie“ vine din cuvântul „har“! Să ai harul, care îți produce lăuntric starea reală de bucurie, prin distrugerea răutății, a stricăciunii și-a fricii de moarte. „Altceva este trupul – ne arată Sfântul Ioan Gură de Aur – și altceva este moartea! Altceva este trupul – altceva este stricăciunea! Trupul este stricăcios, dar nu este stricăciune. Prin Înviere, trupul se dezbracă de stricăciune și primește pe deasupra nestricăciunea“⁵.

Taina izbăvirii de stricăciunea morții se dezvăluie și-n cunoscuta cântare pascală: „Cu trupul adormind ca un muritor, Împărate și Doamne, a treia zi ai înviat, pe Adam din stricăciune ridicând și moartea pierzând; *Paștile nestricăciunii, lumii de mântuire*“⁶.

Așadar, Hristos înviat, Biruitorul iadului și al morții, este „începătură a celor adormiți“, deschizătorul „ușilor“ vieții veșnice, dar și „izbăvitorul“ nostru de teama de moarte, în care eram „ținuți“⁷. Bucuria unei prezențe învinge orice stare de neputință, de teamă, de frică de abandon. Bucuria, ca stare a Învierii, este esența vieții trăite cu sens, cu rost, ca dar de la Dumnezeu! Bucuria ca dar, în prezența reală a Mântuitorului înviat se răsfrânge autentic asupra tuturor celor ce trăim, totuși, cu mare teamă de

5. SFÂNTUL IOAN GURĂ DE AUR, *Predici la duminici și sărbători împărătești și Cuvântări de laudă la sfinți*, Editura I.B.M.B.O.R, București, 2006, p. 150.

6. Luminânda Sf. Paști.

7. Evrei II, 15.

boala conjuncturală actuală generalizată, care este reală. Dar ea nu este nici atotputernică, nici determinantă. Nu are forță în ea însăși. Ea este stricăciune, de care ne putem contamina. **Însă cu ajutorul lui Dumnezeu și-n comuniunea luptei pentru sănătate o vom birui! Dar cum orice stricăciune se vindecă atât spiritual cât și biologic-medical, tot astfel, la Înviere, Domnul revarsă și har și putere vindecătoare.**

Știindu-ne suferința, cunoscându-i cauza, El ne oferă și medicamentul vindecător. Este semnificativ în acest sens al doilea mesaj de Înviere, rostit de Mântuitorul femeilor mironosițe, **deoarece ele au fost cele dintâi persoane care au mers, cu toată frica și cu toată fragilitatea din fire până la capăt, din iubire nețarmurită față de Domnul vieții și al nemuririi. Iată mesajul:** „Nu vă temeți. Duceți-vă și vestiți fraților Mei să meargă în Galileea, și acolo Mă vor vedea!”⁸

Este extraordinară această succesiune de daruri – mai întâi alifia bucuriei din dar și, apoi, tămăduirea de frică – „pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire”⁹, de la Domnul, în Ziua Învierii!

Frați creștini și creștine,

Oricât de mare ar fi acum teama noastră de boală și de moarte, mai puternică, mai profundă, incomparabilă cu tot ce-i omenesc, se adeverește a fi bucuria vieții din darul Domnului în Ziua Învierii!

Ne ajută mult Domnul înviat să înțelegem și să trecem de la tristețe și de la teamă spre bucurie, pregătindu-ne atent sufletește și comunitar, tot Postul Paștilor, prin rugăciune și fapte milosti-

8. Matei XXVIII, 10.

9. Crezul, articolul 3.

ve, care sunt acum prezente ca niște fructe coapte și hrănitoare de primăvară în „căușul“ mâinilor noastre, transfigurate în lumină, în lumânarea pascală! „Acum toate s-au umplut de lumină: și cerul, și pământul și cele dedesubt. Deci să prăznuiască toată făptura Învierea lui Hristos, întru Care S-a întărit.“¹⁰

Suntem încurajați mult astăzi, cei prezenți nu doar unii lângă alții, ci mai ales unii pentru alții, inclusiv și, mai ales, cu cei dragi, care, ca și Domnul, au fost așezați în morminte „în nădejdea Învierii și a vieții celei veșnice“, bine știind că, ***în mormânt nu murim pentru a dispărea în neant și în neființă, ci pentru a ne izbăvi de stricăciunea morții, căci și celor din morminte Hristos Domnul, la Înviere, viață le dăruiește!***

Cei așezați în morminte sunt „semințele“, „răsadul“ nestricăciunii, în așteptarea chemării Domnului la Învierea cea de obște. „Se seamănă [trupul] întru stricăciune, înviază întru nestricăciune; se seamănă întru necinste, înviază întru slavă; se seamănă întru slăbiciune, înviază întru putere; se seamănă trup firesc, înviază trup duhovnicesc“¹¹.

Iubiților,

Tot în starea de bucurie harică, de pace duhovnicească și de vindecare spirituală, continuată de cea medicală, clipă de clipă, ne aflăm, iată de mai bine de un an, prin jertfa, neodihna, bunăvoința, curajul și iubirea medicilor de suflet – preoții în biserici și la casele credincioșilor –, precum și a doctorilor și personalului medical, din spitale și clinici, care sunt tot „biserici“, după cum bisericile sunt „clinici“ pentru suflet. Cum ne-am explica această trecere de la frica de boală, la bucuria vindecării de boală-

10. Canonul Pascal, Cântarea a 3-a.

11. I Corinteni XV, 42-44.

lă? Prin credința profund înrădăcinată în sufletele și-n inimile noastre și, mai ales, prin roada atât de bogată a „semințelor“ iubirii semenilor și jertfelnicilor medici, izvorâte din iubirea de Dumnezeu cu inima curată, pentru salvarea fratelui!

Timp de un an de zile am străbătut în chip înțelept, spre binele nostru, un drum anevoios, uneori abrupt, cu căderi și cu decăderi, cu încredere și neîncredere în boală, cu suferințe grele și, uneori, cu cea mai nedorită plecare, precipitată, dintre noi, a fraților și a surorilor doborâți de boală. Îi purtăm nu doar în inimi, ci-i primește Domnul înveșmântați în lumina Învierii! De aceea în cimitire acum este lumină multă, rugăciune și reculegere. Cu toate acestea, cei mai mulți am ascultat de chemarea echilibrată și pașnică a păstorilor, a medicilor ori a oamenilor buni, toți preocupați de reducerea efectelor dăunătoare ale acestei provocări care a afectat grav sănătatea noastră.

Dar dincolo de suferință se simte biruință! Se simte dincolo de tristețe, liniște și dincolo de panică pace lăuntrică! Dincolo de boală se simte puterea sănătății! Dincolo de moarte se simte și se trăiește puterea Învierii Mântuitorului, Care ne oferă „medicamentul vieții veșnice“¹², Trupul și Sângele Său, spre a ni se vindeca „numărul deplin al celor cinci simțuri spre iertarea păcatelor și spre viața de veci!“¹³

Se simte, însă, peste toate stările noastre, darul comuniunii, al iubirii jertfelnice și al milei creștinești „de la suflet la suflet“, de la „inimă la inimă“, de la „om la om“, de la „frate la frate“, căci am revenit oarecum mai mulți la

12. SFÂNTUL IGNATIE TEOFORUL, Epistola către Efeseni XX, 2, în vol. „Scrierile Părinților Apostolici“, colecția „Părinți și scriitori bisericești“, vol. 1, Editura I.B.M.B.O.R., București, 1979, p. 164.

13. Rugăciunea a treia de mulțumire după Sf. Împărtășanie a Sf. Simeon Metafrastul.

normalitatea comuniunii și a solidarității, *singurele căi de vindecare, prin credință, prin iertare, prin a face prioritate în mine însumi din durerea semenului meu, iar din vindecarea sa, sănătatea mea!*

Așa au făptuit până acum inimoșii noștri preoți, evlaviosul cin monahal, medicii și dumneavoastră, iubiți credincioși, pe care vă vedem în unitate ca pe niște autentice „făclii“ de Înviere! Privindu-vă biruitori prin credință, iubire și comuniune, doxologesc, cu Domnul Învierii: „Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca văzând ei faptele voastre cele bune să preamărească pe Tatăl vostru Cel din ceruri“¹⁴. Și în suflete, și în familii, și în biserici, și-n mănăstiri și, mai ales, în spitale, să rămână aprinsă, Doamne, făclia pascală a sănătății sufletești și trupești! Și așa, să cântăm cu toții „Hristos a înviat“!

Păstrători ai luminii pascale, în viața de zi cu zi, în comuniune, creștinește frățește și umanitar, nimeni să nu lipsească de la ospățul bucuriei.

Hristos a înviat!
Adevărat a înviat!

Al vostru către Hristos, de-a pururea rugător
și de bine doritor,

† Casian,
Arhiepiscopul Dunării de Jos

14. Matei V, 16.